Книга пророка Ісаї 58

Правдивий піст 1-12; про суботу 13-14

1 Кричи на все горло, не стримуйсь! Піднеси, немов сурма, твій голос! Вкажи моєму народові його злочини, домові Якова його переступи!

2 Вони день-у-день мене шукають, хочуть мої дороги знати, наче народ, що чинить справедливість, не відкидає закону Бога свого. Вони питають у мене справедливих законів, хочуть, щоб Бог був близько.

3 "Навіщо нам постити, як ти не бачиш; себе умертвляти, як ти не знаєш?" Таж ви в день посту виконуєте ваші справи, гнобите всіх робітників ваших.

4 Ви постите на те, щоб правуватися та сваритись і немилосердно бити кулаком. Не так ви нині постите, щоб голос ваш було чути на небі.

5 Хіба такий піст мені довподоби, день, коли хтось умертвлює себе? -Схиляти голову, немов тростина, вереття і попіл під себе підстелювати, - чи це назвеш ти постом та днем, Господові вгодним?

6 Ось піст, який я люблю: кайдани несправедливости розбити, пута кормиги розв'язати, пригноблених на волю відпустити, кожне ярмо зламати,

7 з голодним своїм хлібом поділитись, увести до хати бідних, безпритульних, побачивши голого, вдягнути його, від брата твого не ховатись.

8 Тоді світло твоє засяє, як зірниця, загоїться негайно твоя рана, спасіння твоє буде йти попереду тебе, Господня слава - слідом за тобою.

9 Тоді візвеш, і Господь відповість, ти крикнеш, і він скаже: - Ось я! Коли ти викинеш із-посеред себе утиск, перестанеш погрожувати пальцем і безбожно говорити,

10 коли голодному ти віддаси хліб твій, наситиш пригніченого душу, тоді засяє твоє світло в пітьмі, тьма твоя буде, немов південь.

11 Господь завжди буде тебе водити, наситить твою душу за посухи, зробить міцними твої кості. Ти станеш, мов сад зрошений, мов джерело, якого води не висихають.

12 Тобою будуть відбудовані руїни віковічні, ти знов поставиш підвалини минулих родів. Тебе назвуть поправником проломів, оновником стежок для житла.

13 Коли ти в суботу стримаєш свою ногу, щоб у мій день святий твоїх справ не чинити, коли назвеш суботу: "Розкіш! Господній день святий і поважаний!" - і шануватимеш її, не йдучи в дорогу, покинеш твої справи та переговори,

14 тоді в Господі ти знайдеш твою розкіш. Я повезу тебе на колісниці узвишшями країни і нагодую тебе спадщиною Якова, предка твого. Бо уста Господні так сказали.